

D'Ulldeter al circ de Carançà

Una de les excursions més clàssiques dels Pirineus Orientals i, amb tota seguretat, una de les més boniques que es pugui fer...

Aquesta és una ruta força llarga i amb un desnivell considerable. Per tant, només recomano fer-la en una única etapa a gent que estigui en una condició física acceptable. També podem fer vivac a l'estany Gran o de les Truites i dividir-la en dues etapes. No té cap dificultat tècnica especial, si es fa amb méteo favorable. Hem de tenir en compte que, per aquesta zona, a l'estiu, és freqüent que es desenvolupin tempestes de tarda, així que si decidim fer aquesta ruta en una sola etapa cal que comencem aviat i que estem atents a la previsió méteo.

El camí es força transitat (sobre tot a l'estiu i en caps de setmana) ja que una part transcorre pel camí d'Ull de Ter a Núria (GR-11) i l'altre pel camí del refugi de Carançà (ja a França) fins a Núria. A mida que anem fent camí obtindrem unes bones vistes sobre el Gra de Fajol, Bastiments i el Pic de l'Infern i, passant a l'altre vessant podrem contemplar la zona lacustre de la vall de Carançà a vista d'ocell. A la zona (com ja és habitual) es poden veure força ramats d'Isards (fins a uns 100-120 exemplars en tot el dia), i alguns voltors i àguiles.

El bonic poble de Setcases pot constituir un bon camp base (recomano especialment la fonda can Tiranda, pel seu bon servei i per la qualitat dels seus menús).

Per començar aquesta ruta enfilem la carretera de Setcases a Vallter 2000. Un quilòmetre i mig abans d'arribar als remuntadors de Vallter hi ha tot un seguit de corbes en ziga-zaga. Aparquem a la darrera corba (la vuitena) on ja es veu el rètol indicador del Refugi d'Ull de Ter.

Descripció:

Per tal d'arribar al refugi caminem amb el Ter a la nostra esquerra (estem molt a prop del seu naixement) tot pujant entre abets. El camí no té pèrdua i ens porta en uns quinze minuts fins el Refugi d'Ull de Ter. Al seu darrera s'alça el Gra de Fajol. Una vegada arribats al refugi seguim en direcció oest tot seguint el GR-11 que ens acompanyarà fins el coll de Carançà. Els prats de darrera del refugi tenen un pendent suau que ràpidament donen pas al fort pendent d'una pista d'esquí... Passem la pista d'esquí i ja veiem clarament davant nostre el Coll de la Marrana i una mica més a la dreta Bastiments. Tot i això encara ens queden uns 150 metres de desnivell fins arribar al coll. Així doncs, poc a poc i amb bona lletra, ens plantem al Coll de la Marrana.

Un rètol, que sembla que no està gaire ben encarat, ens indica el camí a Núria i a Ull de Ter (d'on venim). El camí és el GR11 i nosaltres hem d'anar en direcció a Núria, per tant només cal que seguim els senyals blancs i vermells. Aquí hi ha una variant del GR11 (GR11-7) que va fins al refugi de coma de Vaca (una excursió molt maca per la coma del Freser). El camí fa una mica de baixada (ull no anem cap al sud perquè apareixeriem a la coma del Freser) i travessem el Freser tot just en el seu naixement (neix de l'unió de diferents rierols). Després de travessar-lo el camí comença a guanyar alçada i poc a poc quedem envoltats per pics en totes direccions: A la nostra dreta (N) el pic del Freser i de l'Infern, al davant (O) el pic dels Gorgs i a l'esquerra (S) els pics de la Vaca i el puig de Tirapits

El GR11 s'acosta a una cabana de pedra (la cabana de Tirapits) i un rètol ens indica que a la cabana hi ha un pulsador d'emergència per contactar amb els bombers. A partir d'aquest punt ja no ens queda més remei que pujar amb més decisió i el camí ens empeny cap el Coll de Tirapits tot fent un gir en direcció sud.

Una vegada arribats a dalt del coll tenim una panoràmica excel·lent del camí que hem fet, per l'altre costat de la carena podem veure el Torreneules (per la seva vessant sud hi passa el camí dels enginyers). El camí es torna més planer i ens permet passejar durant una estona a més de 2800 metres d'alçada amb unes vistes magnífiques.

Una mica més enllà (al coll de la Vaca) podrem veure la zona dels llacs de la vall de Carançà (el nostre destí) i tenir una visió global dels estanys que visitarem (vegeu la fotografia del començament d'aquest article). Passat el Coll de la Vaca el camí comença a baixar amb força fins arribar al Coll de Carançà. En aquest punt abandonem el GR11 (que ens portaria fins a Núria) i prenem el camí que baixa a la nostra dreta (en direcció ENE). No té pèrdua ja que podem veure l'estany Blau més avall i en aquesta època de l'any (ple estiu) el camí és perfectament visible, força transitat (tot i que sense aglomeracions) i sense cap dificultat. Al mapa de desnivell podem apreciar la diferent alçada a la que es troven els estanys. Tot i que des de el coll de la Vaca semblava que els estanys es trobaven tots a una alçada similar, veiem que no és així i ara el camí baixa d'un estany a un altre. És un sistema d'estanys on el primer (estany Blau) alimenta a l'estany negre i aquest al de les Truites. Notarem que l'aigua del primer estany no es gaire freda en aquesta època però sí que ho son les aigües de la resta d'estanys. Una petita parada i una remullada de peus a l'estany Negre pot ser d'agrair.

Al camí de baixada (marcat amb fites) entre l'estany Negre i el de les Truites hi trobem gran quantitat de vaques el que juntament amb el paisatge (durant la baixada tenim una bona vista sobre la vall) ens amenitza la baixada. Poc abans d'arribar a l'estany de les Truites trobem una gran pedra que ha estat utilitzada com a refugi (algú ha posat una pila de pedres al seu voltant per fer de paret) i una cabana de pedra (en mal estat però que ens pot servir en cas d'urgència).

Finalment, seguint les fites arribem a l'estany de les Truites o de Carançà. Aquest estany és molt més gran que la resta i es troba en una zona on ja comencem a veure abets. Aquí veiem un parell de pescadors i força gent descansant als abets que creixen a la seva riba. Si volem podem anar fins un altre estany (més solitari) que hi ha uns 200 metres més al sud del de les Truites. Ja hem arribat al merescut descans, ara només ens queda gaudir de l'entorn i tornar pel camí per on hem vingut.

Opcionalment, es pot modificar aquesta travessia i allargar-la l'endemà fins a Thués, per les [gorges de Carançà](#). Llavors ens caldria, o bé portar una tenda i fer nit a l'Estany Gran o al Ras de Carançà, o dormir al refugi del Ras.

Nota: la major part d'aquest article ha estat extret a partir del mateix de "[Senderisme i Teca](#)".